

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

antal mennesker, der interesserer sig for dette område; det er jo vanskeligt at sige, hvor mange vælgere der går ind under denne gruppe. Hvor mange vælgere er der, for hvem det kulturpolitiske motiv spiller en meget fremtrædende rolle? Jeg ville tro, men det er naturligvis et rent skøn, at det i hvert fald drejer sig om et par hundrede tusinde vælgere i dag.

Det ærede medlem mente, at kunstnerne ikke burde være stedbørn i velstandssamfundets Danmark, og gav dermed faktisk overskriften for det, der er forslaget motivering og motiv. Og det ærede medlem betone-ede i tilknytning hertil, at vi må sikre frihed og uafhængighed over for såvel stat som kunstretninger. Jeg må være 100 pct. enig med det ærede medlem heri. Jeg har forud for dette lovforslags fremsættelse talt med repræsentanter for kunstnerorganisationer og også med akademiets repræsentant, for at man ikke skulle være uforberedt på det, der skete. Senere har jeg talt med professorer fra akademiet, og vi skal på ny have et møde om tingene. Det er jo lidt besværligt, når der er 3 kunstarter, der indgår i sammenhængen, at drøfte tingene med alle 3 grupper; det er en næsten umulig forhandlingsteknik at anvende. I øvrigt er jeg også af den opfattelse, at kunstakademiets fundats er forældet, men akademiets repræsentanter i bestyrelsen må vel møde med visse forslag vedrørende 3 mands udvalget, og her må man på forhånd have drøftet det i akadimirådet, således at de pågældende ikke optræder som solister, men har the background i orden.

Det ærede medlem spurgte, om nu også disse 3 mands direktioner kunne være det rigtige. Det er jo det, der er problematikken i det hele. Vi skal til den ene side have kontakterne i orden ud til hele samfundet og dets forskellige grupper, og vi skal på den anden side sikre, at der er et effektivt arbejdende udvalg, som virkelig er i stand til at varetage kvalitetshensynet. Hvis det sidste ikke tilfredsstilles, så duer det hele overhovedet ikke. Det ærede medlem er jo direktør i Carlsberg og kender vel Ny Carlsbergfondets 3 mands direktion. Jeg må måske have lov til at hviske til det ærede medlem, at jeg har skelet efter denne sammensætning, fordi jeg synes, at Ny Carlsbergfondets direktion har udført sin opgave på aldeles fortrinlig vis;

men jeg ville mene, at her, hvor 3 mands udvalget arbejder i samfundets tjeneste, må der ske en relativt hurtig udskiftning, thi selv den redeligst villende og søgende mand må jo medbringe visse synspunkter, der i det lange løb medfører ensidighed. Det er helt uundgåeligt, og derfor må det anses for rigtigt at foretage en relativt hurtig udskiftning.

Jeg synes, at der var noget forkert her i det ærede medlems referat af nedsættelsen af disse 3 mands udvalg. Det er repræsentantskabet, der frit vælger de to mand i 3 mands udvalget. Så kommer jeg og stiller et forslag om et tredje medlem, men dette tredje medlem kan ikke træde i funktion, før jeg har forelagt det for repræsentantskabet. Det kan jo tænkes, at man ikke finder en tilstrækkelig administrativ bevarelse i første omgang imellem de to valgte, og så må vi jo, da store midler her skal forvaltes, indtræde i billedet og foreslå repræsentantskabet at vælge et menneske, der kan stå med det meget store ansvar.

De tre forskellige udvalg får naturligvis et forskelligt arbejdsområde. Komponistområdet er lettere overskueligt end billedkunstens område, men de, der er beskæftiget på billedkunstens område, må være fortrolige med faktisk samtlige autoriserede udstillinger plus en del flere. De må deltage i udvælgelsen til de kunstneriske udsmykningsopgaver, og her kan mange forhold træde ind i billedet, valg af materialer o. lign., og det pågældende udvalg må da søge sagkyndig bistand i hvert enkelt tilfælde, således som det anser det for hensigtsmæssigt. Forfatterudvalget igen har vel et andet arbejdsomfang end billedudvalget. Det ærede medlem spurgte mig, om jeg havde tænkt, at det var medlemmer fra kulturudvalget, der skulle indgå heri. Det har jeg ikke skænket en tanke, det har jeg slet ikke tænkt på.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross var inde på den principielle problemstilling om den kunstneriske og den humanistiske virksomhed i et teknikersamfund. Her kan det jo ikke nægtes, at der opstår skøvheder i en periode som den, vi nu oplever, hvor vi lægger vægten over på den tekniske udvikling og vel med rette. Det medfører en intellektualisering og navnlig en specialisering, som kræver noget andet og